

१४ सर्गः जहसे च क्षणं यानैर्निर्जग्मे योद्धृभिस्ततः । विप्रान्
प्रहस्तआनर्च जुहाव च विभावसुं ॥ ८३ ॥

ज०म० जहसेदत्यादि । क्षणं जहसे हसितं यानैः करणभूतैः निर्जग्मे
निर्गतं ततः प्रहस्तः विप्रान् गोसुवर्णादिदानेन आनर्च पूजितवान्
विभावसुं चाग्निं आज्यादिना जुहाव प्रीणितवान् ॥ ८३ ॥

भ० जहसेदत्यादि । योद्धृभिः क्षणं जहसे हसितं यानैरथा
दिभिर्निर्जग्मे योद्धुं निर्गतं ततोऽनन्तरं प्रहस्तो विप्रान् आनर्च
पूजितवान् विभावसुं अग्निं जुहाव प्रीणितवान् ऊलिहोमेऽदने च
द्वहानेकार्थत्वात् प्रीणनेऽपि ॥ ८३ ॥

संवर्गयाञ्चकाराप्तान् चन्दनेन लिलेप च । चचाम
मधुमाध्वीकं त्वत्तञ्चाचकचे वरं ॥ ८४ ॥

ज०म० संसर्गयामित्यादि । आप्तान्विश्वासिनः संसर्गयाञ्चकार
कटकादिप्रदानेन संसर्गितवान् संसर्गं करोतीति एतत्तस्य रूपं
चन्दनेन लिलेप समालब्धवान् मृदीका द्राक्षा तस्याविकारः
माद्वीकं मधु चचाम त्वत्तञ्च सन्नहनं परं श्रेष्ठं आचकचे बद्ध
वान् कच बन्धनइत्यनुदात्तेन ॥ ८४ ॥

भ० संवर्गयामित्यादि । प्रहस्तआप्तान् जनान् संवर्गयाञ्चकार
भस्मावितवान् सजातीयसमुदायोवर्गः दक्षिणहस्तादिदानेन
प्रपथपूर्वकं संवर्गितवान् समृद्धीकृतवानित्यर्थो वा संवर्गं करो